

Sraženy vlčí tulák byl z Polska

5 plus 2, 8.6.2018

Vědci zjistili, že autem přejetý vlk nepocházel z Kokořínska, ale přišel až z 300 kilometrů vzdáleného národního parku Drawa.

Vlčí DNA vydala své tajemství. Odborníci z Univerzity Karlovy, České zemědělské univerzity a Ostravské univerzity našli odpověď na otázku, odkud pocházel vlk sražený autem na dálnici D10 poblíž městyse Brodce u Mladé Boleslavi. Už je jasno, že nešlo o jedince ze smeček žijících u Máchova jezera, ale o polského migranta. Analýza třiceti jaderných oblastí z vlčí krve nepotvrdila příbuznost se zvířaty, která byla až doposud analyzována ze smečky na Kokořínsku. Podobnost se nenašla ani s německými vlky, nejpodobnější genotypy byly nalezeny až v okolí národního parku Drawa v západním Polsku. „Než byl vlk zabit u Mladé Boleslavi, urazil zřejmě stovky kilometrů. Vzdálenost od pravděpodobného místa původu jedince v severozápadním Polsku měří více než 300 kilometrů. Schopnost vlků přemisťovat se v evropské kulturní krajině je značná, některé dálnice jsou však pro zvířata smrtelnou pastí.“

Tento a další případy usmrcení kriticky ohrožených druhů na silnicích nám tak alespoň pomáhají identifikovat kritické úseky našich silnic a dálnic,“ uvádí Miroslav Kutal, expert na velké šelmy z Hnutí DUHA a Mendelovy univerzity v Brně. Závěry potěšily přírodovědce a nadšence, kteří sledují „kokořínskou“ vlčí smečku. Ta tedy o žádného člena nepřišla. „Samozřejmě jsem rád, že se s největší pravděpodobností nejednalo o zvíře z naší kokořínské smečky. Je ale otázkou času, kdy na střet s autem doplatí i některý z místních vlků. Naše krajina je dopravními stavbami doslova protkaná a dálnice a velké silnice jsou pro zvířata velmi obtížně překročitelnou bariérou. Nehynou na nich jen vlci, ale i řada dalších i běžných druhů zvířat, a samozřejmě jsou tyto střety nebezpečné i pro člověka. Je potřeba šetrněji plánovat a upravovat dopravní sítě, aby naše silnice byly bezpečnější pro divoká zvířata i pro řidiče,“ komentuje Ladislav Pořízek, ředitel Správy CHKO Kokořínsko – Máchův kraj. V Česku se zdržují tři populace vlka obecného. Laik mezi nimi nepozná rozdíl. V okolí Máchova jezera se zdržuje střeoevropská nížinná populace, která jinak obývá nížiny Polska a severovýchodního Německa, původem pochází z Pobaltí. Z východní Evropy přišla do Čech i karpatská populace vlka, ta žije ponejvíce v Beskydech. Karpatské vlci jsou mohutnější a troufnou si na větší kořist. Z jihu pak přichází alpská populace, ta je v Česku nejvzácnější. Všechny tři populace se mezi sebou dokážou křížit anebo skrz Česko migrovat dál. „Dokazuje to, že Česko je jakousi křižovatkou cest, kudy migrují různé skupiny vlků. Když jsme jednomu vlkovi nasadili v Lužici obojek s vysílačkou, zachytili jsme ho až v Bělorusku, kde ho bohužel zastřelili. Ušel 1 500 kilometrů. Pokud si tuto vzdálenost nakreslíme jako přímku, kolem které uděláme kružnici, vychází nám, že vlci mohou skutečně migrovat po celé Evropě,“ vysvětluje člen Hnutí Duha, školitel Vlčích hlídek a lektor projektu Setkání se šelmami Jiří Beneš. Připomeňme, že vlk zahynul pod koly auta na dálnici D10 asi 30 km od Prahy 4. dubna. Řidič oznámil policii, že srazil velkého psa. Bližší ohledání potvrdilo, že jde o vlka. Dobře živeného a stavěného, starého asi dva roky. Lidé z CHKO po ohledání mrtvoly předali 40 kilogramů vážící vlčí tělo Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Věc tehdy vyvolala otazníky, jak se vůbec mohl vlk přiblížit takhle blízko civilizaci. Vlka však ke svému životu nepotřebuje hluboké lesy, ale

přizpůsobí se i životu v hospodářské krajině osídlené lidmi. Důležitý je pro něj dostatek potravy a klid. Vlci pak mohou přicházet i blíže k vesnicím a obydlím, neboť jejich teritorium na ně často bezprostředně navazuje.

Vlky si lidé spojují s divokou přírodou, ti přitom žijí v těsném sousedství lidí a lesy příliš nepotřebují.

Musíme se vlků bát?

Nebezpečí zabití vlkem je extrémně vzácné, a pokud k němu ve 20. století došlo, jednalo se o vlky nakažené vzteklinou (ta v ČR není od roku 2004). Za posledních 50 let to v Evropě byly 4 oběti, a to ve Španělsku, nikdy se nejednalo o dospělé jedince. V Severní Americe ve 20. století došlo k usmrcení dvou lidí vlkem, v roce 2005 a 2010 v Kanadě, přičemž v obou případech hrála roli nedbalost oběti. Evropa je domovem 10 až 20 tisíc vlků, Severní Amerika 60 tisíc. Zdokumentované historické případy, kdy byl člověk vlkem zraněn, se týkaly především vlků nakažených vzteklinou. Pokud vlk neměl vzteklinu, napadl člověka často ve snaze se bránit. Četnost útoků vlka na člověka je ve srovnání s útoky jiných masožravců či divokých zvířat nejnižší.